

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	11
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	16
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	17
ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 9/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony (radcy prawnego) w sprawie o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej w sprawie majątkowej należy ustalić na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w zależności od wartości przedmiotu sporu, czy też na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia stosowanego w drodze analogii?”

III CZP 10/11

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wykonanie trwałego i widocznego urządzenia przez posiadacza służebności gruntowej jest konieczną przesłanką zasiadzenia przez niego tej służebności (art. 292 k.c.)?”

III CZP 11/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 1994 r.

o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787) małżonek najemcy mieszkania zakładowego stał się na mocy art. 7 cytowanej ustawy najemcą tego lokalu?

2. Czy po ustaniu stosunku pracy, w czasie obowiązywania ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787) umowa najmu lokalu mieszkalnego zawarta przed wejściem w życie tych przepisów może być skutecznie wypowiedziana w oparciu o postanowienia umowne, czy też koniecznym jest zastosowanie trybu przewidzianego w art. 33 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy?”

III CZP 12/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o unieważnienie uznania dziecka z powoływaniem się na błąd uznającego co do rzeczywistej daty urodzenia dziecka, wynikającej z zagranicznego odpisu aktu urodzenia, nieobjętego wpisem do polskich ksiąg stanu cywilnego (transkrypcją), dopuszczalne jest poczynienie na podstawie tego aktu urodzenia ustaleń podważających datę urodzenia dziecka wskazaną w akcie urodzenia zarejestrowanym w polskich księgach stanu cywilnego?”

III CZP 13/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku prowadzenia postępowania zabezpieczającego w celu wykonania postanowienia zobowiązującego obowiązującego do zapłaty uprawnionemu okresowo określonej sumy pieniędzy-

nej (art. 753 k.p.c.) jest dopuszczalne orzekanie przez komornika o kosztach postępowania zabezpieczającego na podstawie art. 770 k.p.c. w zw. z art. 49 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.)?”

III CZP 14/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznane pełnomocnikowi od Skarbu Państwa stanowią koszty sądowe?

2. W przypadku negatywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie, czy rozstrzygnięcie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez Sąd pierwszej instancji podlega zaskarżeniu?”

III CZP 15/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wierzyciel, którego dłużnikiem jest tylko jeden z małżonków, może domagać się uznania czynności prawnej – darowizny własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, dokonanej przez obojga małżonków za bezskuteczną, na podstawie art. 527 § 1 k.c., tylko w odniesieniu do rozporządzenia tym prawem przez dłużnika, w sytuacji, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania zgodnie z art. 41 § 1 k.r.o., w brzmieniu obowiązującym od dnia 20 stycznia 2005 roku?”

III CZP 16/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie opóźnienia dłużnika z zapłatą należności z tytułu kosztów procesu cywilnego zasądzonych w prawomocnym orzeczeniu można dochodzić w odrębnym procesie cywilnym odsetek ustawowych od tych kosztów na podstawie art. 481 § 1 kodeksu cywilnego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 78/10 – z dnia 1 lutego 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Kurator spadku ma legitymację bierną w sprawie o ustalenie nabycia przez Skarb Państwa – na podstawie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87 ze zm.) – własności nieruchomości wchodzącej w skład spadku.

III CZP 128/10 – z dnia 2 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Zapłata przez zakład ubezpieczeń – po powstaniu tytułu wykonawczego zobowiązującego go do spełnienia świadczenia odszkodowawczego o charakterze okresowym – kwoty pieniężnej odpowiadającej sumie gwarancyjnej ustalonej w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, może stanowić podstawę powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 824 § 1 k.c.).

III CZP 130/10 – z dnia 9 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Wspólnik spółki cywilnej nie jest legitymowany do dochodzenia wierzytelności wchodzącej w skład majątku wspólnego wspólników tej spółki.

III CZP 90/10 – z dnia 15 lutego 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych chroni nabywcę użytkowania wieczystego także w razie wadliwego wpisu w księdze wieczystej Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego jako właściciela nieruchomości.

III CZP 121/10 – z dnia 17 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Prawo własności nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. e dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. Nr 4, poz. 17), przeszło na Skarb Państwa z mocy prawa z dniem wejścia w życie tego dekretu.

III CZP 129/10 – z dnia 17 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pozwany na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. może bronić się zarzutem, że objęta tytułem wykonawczym wierzytelność uległa umorzeniu na skutek potrącenia z wierzytelności powoda, dokonanego po powstaniu tego tytułu.

III CZP 133/10 – z dnia 17 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Na podstawie art. 17 ust. 3a pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) gmina jest obowiązana do zapewnienia dziecku upośledzonemu w stopniu głębokim, spełniającemu obowiązek szkolny przez udział w zajęciach rewalidacyjno-wychowawczych, bezpłat-

nego transportu i opieki w czasie przewozu do odpowiedniego, wybranego przez rodziców ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego. Jeżeli dowożenie i opiekę organizują rodzice, obowiązek gminy obejmuje zwrot kosztów przejazdu ucznia oraz opiekuna do wybranego ośrodka. Obowiązków tych nie uchyla zapewnienie przez gminę transportu i opieki do innego ośrodka tego samego rodzaju.

III CZP 132/10 – z dnia 24 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

1. W sprawie o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela, osoba trzecia, która wskutek tej czynności uzyskała korzyść majątkową, zachowuje legitymację bierną także wtedy, gdy przed doręczeniem pozwu rozporządziła uzyskaną korzyścią na rzecz innej osoby;

2. odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 134/10 – z dnia 24 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Wierzytelność o zapłatę wymagalnych świadczeń alimentacyjnych nie może być przedmiotem przelewu (art. 509 § 1 k.c.).

III CZP 137/10 – z dnia 24 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

1. Złożenie przez uprawnionego wniosku do organu przesyłającego, na podstawie art. 3 ust. 1 Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 17, poz. 87), jest czynnością, o której mowa w art. 123 § 1 pkt 1 k.c.;

2. odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 685/09 – wyrok z dnia 9 września 2010 r.

Podstawą określenia remitenta może być tylko tekst weksla.

IV CSK 158/10 – postanowienie z dnia 4 listopada 2010 r.

Osobisty konflikt między właścicielami nieruchomości sąsiednich nie stanowi przeszkody w ustanowieniu drogi koniecznej, jeżeli za ustanowieniem służebności przemawiają względy społeczno-gospodarcze.

I CSK 33/10 – wyrok z dnia 2 grudnia 2010 r.

Korzystającym z utworu audiowizualnego jest bezpośredni użytkownik wykorzystujący utwór na wskazanych w art. 70 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych polach eksploatacji.

I CZ 115/10 – postanowienie z dnia 3 grudnia 2010 r.

Na postanowienie sądu drugiej instancji o kosztach sądowych, których strona nie miała obowiązku uiścić, nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 3/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pojęcie dotacji użyte w art. 297 § 1 k.k. obejmuje swym zakresem płatności bezpośrednie i płatności uzupełniające udzielane na podstawie ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. Nr 170, poz. 1051 z późn. zm.), ewentualnie czy płatności te stanowią inną formę wsparcia finansowego wymienionego w tym przepisie?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

SDI 32/10 – postanowienie z dnia 4 stycznia 2011 r.

Zatarcie w trybie art. 76 k.k. skazania za przestępstwo, którego znamiona zawiera przewinienie dyscyplinarne, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia przez Sąd Dyscyplinarny postępowania dyscyplinarnego o taki czyn przeciwko adwokatowi, bowiem przedawnienie odpowiedzialności zawodowej nie może nastąpić wcześniej, niż upływ okresów wskazanych w art. 101 k.k. i art. 102 k.k.

V KK 64/10 – wyrok z dnia 5 stycznia 2011 r.

1. Chociaż jest pożądanym, aby środek odwoławczy był konstruowany w sposób przejrzysty, a więc grupował w tzw. petitum wszystkie zarzuty stawiane skarżonemu orzeczeniu, to granice rozpoznania sprawy w postępowaniu odwoławczym wyznacza treść całego środka odwoławczego.

2. Istota czynu ciągłego (art. 12 k.k.) i powaga rzeczy osądzonej powodują, że nie jest możliwe prowadzenie postępowania wtedy, gdy miałyby ono dotyczyć zachowania będącego elementem i mieszczącego się w ramach czasowych czynu ciągłego, za który sprawca został prawomocnie skazany. Nie ma przy tym znaczenia, czy postępowanie miałyby się toczyć z powodu późniejszego ujawnienia takich zachowań, czy też z innego powodu, np. określonego rozstrzygnięcia sądu odwoławczego.

V KK 116/10 – wyrok z dnia 5 stycznia 2011 r.

Niestawiennictwo należycie powiadomionego o terminie rozprawy apelacyjnej pełnomocnika wyznaczonego dla wnioskodawcy z powodu określonego w art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k., tamuje rozpoznanie sprawy o odszkodowanie dochodzone na podstawie art. 552 k.p.k. (art. 79 § 3 k.p.k. w zw. z art. 450 § 3 k.p.k. i art. 556 § 3 k.p.k.).

II KK 172/10 – postanowienie z dnia 5 stycznia 2011 r.

Nie można przyjąć, że podobieństwo popełnianych przestępstw zawsze stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie, ponieważ może również świadczyć o niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji, czy wręcz premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego.

V KK 361/10 – postanowienie z dnia 11 stycznia 2011 r.

W świetle przepisu art. 53 § 27 k.k.s., należność publiczno-prawna uszczuplona czynem zabronionym jest to wyrażona liczbowo kwota pieniężna, od której uiszczenia lub zadeklarowania uiszczenia w całości lub w części osoba zobowiązana uchyliła się i w rzeczywistości ten uszczerbek finansowy nastąpił. Uporczywe niewpłacanie w terminie podatku, będące znamieniem wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 k.k.s., stanowi uszczuplenie należności publiczno-prawnej. Niewpłacenie w określonym ustawowo terminie należnego podatku, już w dacie upływu tego terminu skutkuje zaległością podatkową, a tym samym uszczupleniem należności. W konsekwencji powyższego ustalenia uznać należy, że termin przedawnienia takiego wykroczenia, z mocy przepisu art. 44 § 3 k.k.s., rozpoczyna bieg z końcem roku, w którym upłynął termin

płatności należności stanowiącej przedmiot wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 k.k.s.

II KK 188/10 – wyrok z dnia 13 stycznia 2011 r.

1. Biegły nie określa kwalifikacji prawnej czynu, a jedynie ustala rodzaj obrażeń i stopień naruszenia czynności narządów ciała, co pozwala sądowi na prawidłowe zakwalifikowanie zachowania sprawcy.

2. Nie budzi wątpliwości, że przyjmowanie tzw. zamiaru ogólnego przy przestępstwach przeciwko życiu i zdrowiu wymaga, gdy chodzi o art. 156 § 1 k.k., aby zamiar sprawcy obejmował nie jakiegokolwiek naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia, ale w aspekcie choćby ewentualnym, ciężki uszczerbek na zdrowiu, w tym wynikający np. ze sposobu działania sprawcy. Ponadto, między zachowaniem sprawcy a takim skutkiem musi istnieć związek przyczynowy, choć oczywiście nie jest wymagane uświadomienie sobie przez niego dokładnego przebiegu tego związku.

IV KK 356/10 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2011 r.

Zakres obowiązków ciążących na gwarancie (art. 160 § 2 k.k.) musi być definiowany w odniesieniu do tego momentu czasowego, w którym on działa, w oparciu o wtedy dostępne mu informacje o okolicznościach stanu faktycznego. W odniesieniu do tego momentu formułowane powinny być wnioski co do zakresu realizacji tychże obowiązków i niebezpieczeństw, które wynikać mogą z ich zaniedbania.

I KZP 25/10 – postanowienie z dnia 27 stycznia 2011 r.

Sąd odwoławczy, jeżeli nie stwierdza uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, w szczególności rażącej niesprawiedliwości orzeczenia, i zmienia zaskarżony wyrok jedynie w granicach zaskarżenia, ma zawsze obowiązek zawrzeć rozstrzygnięcie o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku „w pozostałym zakresie”.

V KK 229/10 – postanowienie z dnia 3 lutego 2011 r.

Okoliczność, że art. 40 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 stycznia 2009 r., K 45/07 (Dz. U. Nr 9, poz. 57), w zakresie w jakim nie zapewnia członkowi składu orzekającego prawa złożenia wyjaśnień przed wytknięciem sądowi uchybienia, uznany został za niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, nie może prowadzić do konstruowania po stronie sędziego uprawnienia do skarżenia takiej decyzji, także w drodze posiłkowego stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego. Powyższe stwierdzenie odnieść również należy do wytknięcia uchybienia udzielonego w trybie art. 65 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052).

V KK 281/10 – wyrok z dnia 10 lutego 2011 r.

O zaistnieniu sytuacji opisanej w art. 5 § 2 k.p.k. można mówić tylko wówczas, gdy pomimo podjęcia starań, nie zgromadzono dowodów, które pozwoliłyby na usunięcie istniejących w sprawie wątpliwości.

IV KZ 8/11 – postanowienie z dnia 15 lutego 2011 r.

Na orzeczenie w przedmiocie wyłączenia sędziego zażalenie nie przysługuje (arg. *a contrario* ex art. 459 § 1 i 2 k.p.k.), a więc także na orzeczenie sądu nadzrędnego pozostawiające bez rozpoznania – z powodu stwierdzonej niedopuszczalności prawnej – wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów sądu niższego rzędu (art. 42 § 4 k.p.k.).

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 1/11

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 stycznia 1998 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla nauczycieli i trybu postępowania dyscyplinarnego (Dz. U. Nr 15, poz. 64) utraciły moc obowiązującą po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 19, poz. 239 ze zm.)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 5/10 – z dnia 2 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

Koszty symbolicznego upamiętnienia osoby zmarłej, która piśmnym oświadczeniem wyraziła wolę przekazania swoich zwłok publicznej uczelni medycznej dla celów naukowych, są kosztami pogrzebu w rozumieniu art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i uzasadniają roszczenie o zasiłek pogrzebowy, o którym mowa w art. 77 ust.1 tej ustawy.

II UZP 1/11 – z dnia 4 lutego 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„1. Czy przepisy art. 34 ust. 3 w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) posługując się pojęciem «danych» lub «nieprawdziwych danych» odnoszą się również do błędnie ustalonej – przez płatnika składek – stopy procentowej?

2. Czy w odniesieniu do art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez «nieprawidłowe określenie grupy działalności» można uznać nie tylko podanie stopy pro-

centowej spoza zakresu określonego w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1692 ze zm.)?

3. Czy przesłanką wydania decyzji w przedmiocie wymierzenia płatnikowi składek sankcji w postaci ustalenia stopy procentowej składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych jest wina płatnika, a jeśli tak – czy konieczna jest w tym względzie jedynie umyślność?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I PZP 6/10 – z dnia 24 lutego 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 w zw. z art. 58 k.p., stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

i postanowiono nadać jej moc zasady prawnej.

ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 58/10 – postanowienie z dnia 29 grudnia 2010 r.

Na postanowienie sądu odwoławczego w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej (art. 105 § 1 k.p.k.) w jego własnym orzeczeniu, zażalenie nie przysługuje (art. 105 § 4 k.p.k. w zw. z art. 426 § 1 i 2 k.p.k.).